

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219322
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117219322.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, XXX XX E., právne zastúpenej JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, so sídlom Radničné námestie 8, 969 55 Banská Štiavnica, odštepny závod Košice, Ďumbierska 14, 041 59 Košice, IČO: 36 022 047, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 5302,49 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5302,49 eura od 10.10.2017 do zaplataenia a to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 21,02 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 13.429,01 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že je vlastníčkou nehnuteľnosti parc. KN-E č. XXX/X - orná pôda o výmere 299 m², zapísanej na LV č. XXXXX, kat. úz. E., v podiele 1/1, parc. D. F. XXX - orná pôda o výmere 235 m², zapísanej na LV č. XXXXX, kat. úz. E., vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 2/4, parc. D. F. XXX - orná pôda o výmere 188 m², zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. C., v podiele 1/1 a parc. D. F. XXX/X - vodné plochy o výmere 33 m², zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. C., vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2, (ďalej aj ako „pozemky“) ktoré o.i. nadobudla na základe darovacej zmluvy od svojho starého otca A. G., nar. XX.XX.XXXX, E. XX, XXX XX E.. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností o.i. k pozemkom bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor, č. V 4310/2015 z 11.08.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa (t.j. 11.08.2015). Na Okresnom súde Prešov bolo pod sp. zn. 12 C 79/2011 vedené konanie medzi stranami o vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie parc. D. F. XXX/X - orná pôda o výmere 299 m², zapísanej na LV č. XXXXX, kat. úz. E. a parc. D. F. XXX - orná pôda o výmere 235 m², zapísanej na LV č. XXXXX, kat. úz. E., na ktorých sa nachádza umelé koryto rieky Sekčov, a to za obdobie od 06.03.2013 do 04.02.2014. Okresný súd Prešov vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 12 C 79/2011 z 18.03.2014, a to tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie za neoprávnené užívanie vyššie uvedených nehnuteľností. Na Okresnom súde Košice I bolo pod sp. zn. 36 C 45/2008 vedené konanie medzi stranami o vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie parc. KN-E č. 437 - orná pôda o výmere 165 m², zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. C., na ktorej sa nachádza umelý vodný tok Delňa, a to za obdobie rokov 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 a od 16.01.2012 do 16.01.2014.

Okresný súd Košice I vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 36 C 45/2008 z 01.04.2014, a to tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie za neoprávnené užívanie vyššie uvedených pozemkov vo vlastníctve žalobcu, na ktorých sa nachádza umelé koryto rieky Sekčov a umelý vodný tok Delňa v správe žalovaného. Touto žalobou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného za užívanie nehnuteľností v jej vlastníctve, za iné - pokračujúce obdobie. Žalobkyňa bola v žalovanom období od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane) vlastníčkou nehnuteľností parc. D. F. XXX/X, kat. úz. E. a parc. D. F. XXX, kat. úz. E., v podiele 2/4. Na nehnuteľnostiach sa nachádza koryto rieky Sekčov, ktoré je v zmysle rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Prešove, odbor kvality životného prostredia, č. 2012/7520-3617/BE z 10.05.2012, umelým korytom. Správcom umelého koryta rieky Sekčov je žalovaný, pričom užíva tieto pozemky žalobkyne bez právneho dôvodu - bez toho, aby mal so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu, čím sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje. Znalecký ústav Technickej univerzity v Košiciach, Stavebná fakulta. B. H. F. X, XXX XX D. (ďalej aj ako „Znalecký ústav“) súkromným znaleckým posudkom č. 34 zo dňa 06.07.2016, stanovil VŠH nájmu predmetných pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. úz. E., a to: v roku 2015 vo výške 10,857 eura/ m²/pozemok/rok v roku 2016 vo výške 10,825 eura/m²/pozemok/rok. Žalobkyňa tak má voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. úz. E., za žalované obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane) (t.j. za 731 dní). Bezdôvodné obohatenie za neoprávnené užívanie pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. úz. E., na ktorých sa nachádza umelé koryto rieky Sekčov, za žalované obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane), predstavuje spolu sumu vo výške 9.022,46 eura. Žalobkyňa bola v žalovanom období od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane) vlastníčkou nehnuteľností parc. D. F. XXX, kat. úz. C., v podiele 1/1 a parc. D. F. XXX/X, kat. úz. C., v podiele 1. Na parc. D. F. XXX sa nachádza koryto toku Delňa, ktoré je v zmysle rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Prešove č. j. 1/2011/01250-007/VK z 19.10.2011, umelým vodným tokom a na parc. D. F. XXX/ X sa nachádza koryto toku Delňa, ktoré je v zmysle rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odbor starostlivosti o životné prostredie, č. OU-PO-OSZP3-2016/019926-07/UM zo 04.07.2016, upraveným vodným tokom. Správcom umelého vodného toku Delňa je žalovaný, pričom užíva tieto pozemky žalobkyne bez právneho dôvodu - bez toho, aby mal so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu, čím sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje. Znalecký ústav súkromným znaleckým posudkom č. 34 zo dňa 06.07.2016, stanovil VŠH nájmu pozemku - parc. D. F. XXX o výmere 188 m², kat. úz. C., takto: v roku 2015 vo výške 10,857 eura/ m²/pozemok/rok v roku 2016 vo výške 10,825 eura/m²/pozemok/rok. Znalecký ústav súkromným znaleckým posudkom č. 17 zo dňa 25.05.2017, stanovil VŠH nájmu pozemku - parc. KN-E č. XXX/X o výmere 33 m², kat. úz. C., takto: v roku 2015 vo výške 10,16 eura/ m²/pozemok/rok v roku 2016 vo výške 10,13 eura/m²/pozemok/rok v roku 2017 vo výške 10,08 eura/m²/pozemok/rok. Žalobkyňa tak má voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. úz. C., za žalované obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane) (t.j. za 731 dní). Bezdôvodné obohatenie za neoprávnené užívanie pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. úz. C., za žalované obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane), predstavuje spolu sumu vo výške 4.406,55 eura. Podľa záverov súdnej praxe, v prípade užívania cudzej nehnuteľnosti bez platnej nájomnej zmluvy spočíva bezdôvodné obohatenie užívateľa v tom, že vykonával právo nájmu cudzej veci. Výška náhrady sa pre tento prípad odvodzuje od prospechu, ktorý získal plnením bez právneho dôvodu účastník, majúci za povinnosť majetkový prospech vydať. Žalobca na podporu ním uplatneného nároku poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR, ako aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.01.2013.

2. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe nesúhlasil so závermi znaleckého posudku znaleckého posudku. Uvedol, že v znaleckom posudku posudzované pozemky majú charakter ornej pôdy, ktorá je súčasťou vodného toku a ostatné pozemky, ktoré boli znalcom porovnávané majú charakter prevažne zastavaných plôch, na ktorých sa nachádzajú diaľničné privádzače, parkovacie plochy a cesty resp. pozemky pod križovatkami. Ceny pozemkov pod vodohospodárskymi stavbami však nemajú na trhu vytvorenú trhovú hodnotu, nakoľko sa jedná o špecifické pozemky, kde pri určení ceny je potrebné zohľadniť viacero faktorov. Takéto pozemky sú v teréne súčasťou vodného toku, tvoria dno a svahy koryta vodného toku, môžu byť zaplavované, pričom tieto pozemky majú iba veľmi malé resp. žiadne využitie a nespádajú do rámca bežného užívania nehnuteľností. Výpočet všeobecnej hodnoty nájmu za predmetné pozemky, stanovený porovnaním výšky nájmu na základe žalobcom predložených jednotlivých nájomných zmlúv a ostatných dokladov, nie je vhodný z dôvodu nejednoznačnosti a

spornosti predložených dokladov. Znalec si mal z dôvodu zachovania objektívnosti a nezávislosti zabezpečiť potrebné materiály k vypracovaniu znaleckého posudku nezávisle a výlučne vlastným úsilím z dostupných zdrojov a nie od objednávateľa - žalobcu. Znalec si mal z dôvodu zachovania objektívnosti a nezávislosti zabezpečiť potrebné materiály k vypracovaniu znaleckého posudku nezávisle a výlučne vlastným úsilím z dostupných zdrojov a nie od objednávateľa - žalobcu. Žalovaný v priebehu rokov 2013 - 2016 uzatvoril niekoľko nájomných zmlúv práve z dôvodu zmluvného riešenia užívania pozemkov zabratých na úpravu vodných tokov v k.ú. E., kde sa cena nájmu pohybuje v rozmedzí od 0,40 eura/m²/rok až po 1,008 eura/m²/rok. Uvedené zmluvy sú zverejnené v centrálnom registri zmlúv a teda voľne dostupné verejnosti aj znalcom. Znalecký ústav však použil iba podklady, ktoré mu poskytol žalobca, a ktoré navyše nekorešponujú s obvyklou cenou nájmu za porovnateľné pozemky, ktoré sú svojim charakterom súčasťou vodného toku. Pred Okresným súdom Prešov v skutkovo totožných veciach, kde navyše žalobca sám vystupoval ako strana v konaní, prebiehalo vo vzťahu k žalovanému v nedávnej minulosti niekoľko konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti s bez zmluvným užívaním pozemkov v danom katastrálnom území žalovaným, napr. pod sp.zn.: 36C/45/2008 a 12C/79/2011. V konaní vedenom pod sp.zn. 12C/79/2011 bola na základe znaleckého posudku č. 106/2013 A. G. D. stanovená všeobecná hodnota ročného nájmu vo výške 1,008 eura/m²/rok. Z takto ustáleného ročného nájmu vychádzal potom aj súd vo svojich rozhodnutiach pri vyčíslení celkovej výšky bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov žalovaným v predmetnom katastrálnom území. Rozdiel vo výške nájmu pozemkov v katastrálnom území E. stanovený dvoma nezávislými znalcami rovnakou metódou (porovnávacou) predstavuje čiastku až 9,862 eura/m²/rok, čo žalovaný považuje za neprímeranú disproporciu vo výške ceny nájmu. ďalej uviedol, že znalec Ing. Dušan Sarka, CSc. znaleckým posudkom č. 1/2017 zo dňa 18.1.2017 stanovil všeobecnú hodnotu nájmu nehnuteľnosti za obdobie rokov 2014-2016 vo výške 4,285 eura/m²/rok a znalec Ing. Ján Moravský v znaleckom posudku č. 149/2017 zo dňa 4.10.2017 stanovil všeobecnú hodnotu nájmu nehnuteľnosti za rok 2017 vo výške 3,87 eura/m²/rok. Nakoniec žalovaný navrhol pokiaľ ide o náhradu trov konania, aby súd aplikoval ustanovenie § 257 CSP.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že žalovaný nárok uznáva, sporná je výška. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatňuje náhradu za neoprávnené užívanie, pričom podľa ustálenej judikatúry zodpovedá nájomnému v danom mieste a čase. Obvykle nájomné je v danom prípade tržným nájomným. v prípade užívania cudzej veci bez platnej nájmovej zmluvy je obohatený povinný vydať primeranú náhradu, ktorá zodpovedá cene, ktorú by musel žalovaný zaplatiť, ktoré prenajímatelia na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom predaji, ktorých cena nie je znížená z dôvodu zaťaženia z dôvodu ich zastavania akýmkoľvek stavbami. V predmetnej veci žalobkyňa nemôže reálne využiť pozemok a nie pozemok na ktorom sa nachádza vodná stavba. K tvrdeniu, že nájomcovia v rokoch 2013 – 2016 uzatvorili niekoľko zmlúv uviedol, že títo súhlasili iba z dôvodu toho, že nikomu inému nehnuteľnosti nemohli prenajať. k znaleckému posudku A. G. C. uviedla, že tento sa netýka pozemkov, ktorých užívanie je predmetom sporu. Tento je taktiež neobjektívny, pretože jednu zmluvu uzavrel štát sám sebou. Pokiaľ ide o znalecký posudok A. I. J. tak tento učil VŠH nájmu 14 – tich pozemkov v dvoch katastrálnych územiach, pričom vychádzal iba z 3 nájomných zmlúv, avšak pri žiadnom neprebíhala voľná súťaž. Požité zmluvy sú z roku 2017, iba jedná z roku 2016, pričom žalobkyňa si uplatňuje nárok za obdobie od 2015.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 5.2.2018 namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu tak dotknuté nehnuteľnosti boli v minulosti zabraté na reguláciu vodného toku a sú reálne v teréne súčasťou vodohospodársky významného vodného toku, pričom sa v rozsahu sporných parciel jedná o upravený vodný tok. Ako vyplýva aj z konštantnej judikatúry vlastnícke právo k vodnému toku vyplýva priamo z Ústavy a to článku 10 ods. 1 Ústavy Československej republiky č. 100 z roku 1960, na ktorú nadviazal aj súčasný článok 4 Ústavy SR č. 460/1992 ako aj z ustanovení § 31 a § 32 pôvodného zákona č. 138/1973 Zb. o vodách v nadväznosti na ustanovenia súčasného vodného zákona § 43 zákona č. 364/2004 o vodách, pričom zápis v katastri nehnuteľností má len evidenčný charakter a tento zápis nemusí byť s ohľadom na vymedzenie vlastníctva k vodným tokom v danom prípade hodnoverný. Sporné nehnuteľnosti teda tvoria umelé koryto vodného toku, pričom účinnosťou zákona č. 138/1973 sa korytá vodných tokov stali ex lege majetkom štátu a to v zmysle ustanovení čl. 10 ods. 1 Ústavy Československej republiky v spojení s § 31 zákona o vodách. Účelom vytvorenia ústavného základu pre ochranu štátneho vlastníctva bol do ústavy zahrnutý aj článok 4 zabezpečujúci monopol výlučného štátneho vlastníctva k časti objektov vlastníctva, ktoré boli ústavou Československej republiky označené za národný majetok. Aj samotný Ústavný súd sa vyjadril, že v zmysle článku 20 ods. 2 Ústavy sa majetok určený ústavou podľa čl. 4

alebo zákonom podľa čl. 20 ods. 2, ktoré v podstate nadviazali na predchádzajúcu úpravu článku Ústavy Československej republiky, môžu byť iba vo vlastníctve štátu a ďalší majetok stanovený zákonom môže byť iba vo vlastníctve obce alebo určených právnických osôb. Primárny účel normy článku 20 ods. 2 je ochrana verejného záujmu pred ovládaním zákonom vyhradených vecí súkromnými osobami, pričom súkromné vlastníctvo sa v tomto prípade chráni iba sekundárne. Podmienkou vzniku takéhoto vlastníctva je prijatie zákona, v ktorom subjektom práva uvedeným vo výpočte normy ústavy prizná vlastníctvo k jednoznačne určenej veci v právnom význame, čo sa považuje za formálnu podmienku ochrany podľa článku 20 ods. 2 Ústavy. Aj podľa veľkého komentára k Ústave, zákony k úprave článku 20 ods. 2 Ústavy môžu určovať priamy právny účinok ex lege. Znárodnením zákonom pri tom nepredchádzalo preskúmanie materiálnych podmienok vyvlastnenia, z čoho vyplýva, že zásah do vlastníctva ex lege nevyžaduje procesnoprávnu ochranu vlastníckych práv v podobe individuálneho konania. ak takýto zákon slúži na uplatnenie článku 20 ods. 2 Ústavy. Ostatne uskutočnením vyvlastňovacieho konania je podmienkou ochrany vlastníctva iba v režime podľa článku 20 ods. 4 Ústavy a teda nevyžaduje sa pre ochranu podľa článku 20 ods. 2 Ústavy. Ústava teda výslovne určuje osobitnú formálnu podmienku zásahu do vlastníctva podľa článku 20 ods. 2, ktorá umožňuje zasiahnuť do vlastníckych práv zákonom a nie je na základe zákona, pričom táto výnimka umožňuje vyvlastniť aj bez vykonania vyvlastňovacieho konania. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, tak subjektom, ktorý by sa hypoteticky mal bezdôvodne obohacovať, by mala byť Slovenská republika a nie správca vodných tokov. V zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb, ktorý síce ustanovuje, že podnik vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov, avšak v zmysle ustanovenia § 6 ods. 2 zákon dodáva, že podnik koná v mene vlastníka majetku, ktorý spravuje podľa odseku 1 aj v konaní pred súdom. Bez toho, aby bola označená skutočná strana sporu, ktorou je štát a teda Slovenská republika, označenie strany sporu je nesprávne a keďže správca nekoná pred súdmi vo vlastnom mene, ale v mene štátu, nositeľom vecnej legitímácie by mal byť podľa nášho názoru samotný štát. Žalovaný poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 273/2007, ktorým s menil a dopĺňal Občiansky súdny poriadok, pričom vo vzťahu k § 21 OSP, ktorý riešil práve nejednotnosť aplikačnej praxe súdov v otázke posudzovania vecnej legitímácie a otázke splnenia procesných podmienok konania na zastupovanie vo veciach štátu v občiansko - súdnom konaní. Síce sú predmetné ustanovenia dnes už prekonané novou právnou úpravou, avšak už v tomto čase sa dôsledne rozlišovalo medzi právnym režimom vecnej legitímácie v zmysle zákona č. 278/1993 o správe majetku štátu a zákona o štátnom podniku. Z uvedeného vyplýva, že gramatický výklad je v tomto smere relevantný vo vzťahu k určeniu vecnej legitímácie takýchto účastníkov, resp. strán sporu. Ak totiž správca majetku štátu nekoná vo vlastnom mene ale v mene štátu, má s poukazom na uvedené v konaní pred súdom vecnú legitímáciu štát a nie správca jeho majetku. Uvedená dôvodová správa uvádza, že od konania v mene štátu niektorou zložkou štátu je potrebné odlišovať stav, kedy nie štát, ale priamo táto zložka štátu, napr. aj štátny podnik je podľa osobitného predpisu účastníkom konania bez potreby označenia štátu popri tejto zložke a teda priznáva mu vecnú legitímáciu. Uvedené tvrdenie je však už obsoletné vzhľadom na medzičasom prijatú novelu zákona o štátnom podniku z roku 2013 a teda samotné doplnenie ustanovenie § 6 ods. 2 zák. o štátnom podniku.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 22.6.2018 uviedol, že podľa nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 307/99 zo dňa 18.05.2000, ktorý vo vzťahu k otázke potlačenia vlastníckeho práva práve ust. § 31 ods. 1 zákona č. 138/1973 Zb.: „Základní aspekt právního posouzení, dle něhož ústavní předpis sám o sobě (čl. 8 odst. 2 úst. zák. č. 100/1960 Sb.) vede k zániku (potlačení) vlastníckého práva, je neudržitelný, a to dokonce i ve světle právního režimu totalitního státu z doby před rokem 1989“. Ústavní předpis sám o sobě není s to zasáhnout do konkrétních individuálních vlastníckých vztahů, ale jako takový představuje toliko (ústavní) podklad pro následné (správní) rozhodnutí, jímž by v intencích prováděcího zákona vlastnícké vztahy k následně zavodněným pozemkům jako individuálním správním aktem mohly být změněny.“ Pred všeobecnými súdmi bolo preukázané, že vlastníci vodným dielom dotknutých pozemkov nielenže neboli o zamýšľanej stavbe upovedomení, ale neboli účastníkmi (správneho) konania, v ktorom by mohli svoje záujmy, plynúce z ich vlastníctva k dotknutým pozemkom uplatniť, že im vlastníctvo k zavodneným pozemkom nebolo (vyvlastnením) odňaté a že vodné dielo samo o sebe bolo na ich pozemku postavené bez ich súhlasu, a teda protiprávne. Aplikujúc závery vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu ČR na posudzovanú právnu vec právní predchodcovia v prípade vodnej stavby Úprava koryta rieky Sekčov v Prešove a Úprava Delne v Prešove neboli upovedomení o zamýšľaných stavbách a ani neboli účastníkmi (správneho) konania, v ktorom by mohli svoje záujmy, plynúce z ich vlastníctva k dotknutým pozemkom uplatniť a že ani im vlastníctvo k zavodneným pozemkom nebolo (vyvlastnením) odňaté a že stavby vodného diela Úprava koryta rieky Sekčov v Prešove a Úprava Delne v Prešove boli na ich pozemkoch postavené bez ich súhlasu a teda v rozpore so zákonom. Podľa rozsudku Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 1 Cdo 3/03 zo dňa 25.03.2003: „V rámci súdneho prieskumu správneho aktu prirodzene platí, že ak sa nekonalo so skutočným vlastníkom a nebolo mu ani doručené rozhodnutie o vyvlastnení, toto rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť v právnom slova zmysle ani k vyvlastneniu nehnuteľností. Inými slovami povedané, vlastník nemohol stratiť vlastníctvo k veci na základe rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého účastníkom nebol.“ Ďalej uviedol, že z judikatúry Najvyššieho súdu ČR vyplýva, že právna úprava (zákon o štátnom podniku) poskytuje štátnemu podniku nielen právo hospodárenia, ale aj zvláštne oprávnenie sa svojim menom domáhať v súdnych konaniach práv, ktoré patria štátu, ako vlastníkovi majetku, s ktorým má štátny podnik právo hospodárenia, pričom všetky dispozičné oprávnenia vyplývajúce z ust. § 6 ods. 2 zákona č. 111/1990 Zb., svojim obsahovým významom odpovedajú ust. § 123 Občianskeho zákonníka, vymedzujúcemu všeobecne obsah vlastníckeho práva. Ďalej žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obo 32/2009 zo 16.12.2009, v právnej veci žalobcu: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Radničné námestie 8, 969 55 Banská Bystrica, ktorý, ako uviedol súd prvej inštancie (str. 4 tretí odsek), je podľa zriaďovacích dokumentov správcom vodných tokov a podzemných vôd ako majetku štátu v zmysle čl. 4 Ústavy SR. Aktívna legitímácia žalobcu v konaní pred všeobecnými súdmi: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik spochybnená nebola

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to Výpisom z Obchodného registra na č.l. 9-11, Výpisom z LV č. XXXXX na č.l. 12, Výpisom z LV č. XXXXX na č.l. 13, Výpisom z LV č. XXX na č.l. 14, Výpisom z LV č. XXXX na č.l. 15, Informatívnou kópiou z mapy na č.l. 16-17, Rozhodnutím Okresného úradu Prešov na č.l. 18-19, Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 20-23, Rozsudkom Okresného súdu Košice I na č.l.24-28, Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 29-34, Rozhodnutím Krajského úradu životného prostredia Prešov na č.l. 35-37, Grafickou identifikáciou parciel na č.l. 38-39, Zmluvou o podnájme na č.l. 132, Zmluvou o nájme na č.l. 134-137, Zmluvou o nájme na č.l. 138-139, Nájomnou zmluvou na č.l. 140-141, Kolaudačným rozhodnutím na č.l. 142-143, Rozhodnutím Okresného úradu Prešov na č.l. 144, Rozhodnutím Okresného národného výboru na č.l. 145-148, Zmluvou o nájme nebytových priestorov na č.l. 149-150, Dodatkom č. 1 na č.l. 151, Dodatkom č. 2 na č.l. 152, Zmluvou o nájme nebytových priestorov na č.l. 153-154, Informatívnou kópiou z mapy na č.l. 155-157, Geometrickým plánom na č.l. 158, Geometrickým plánom na č.l. 159-168, Stanoviskom občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia na č.l. 169, Úrokovými sadzbami na č.l. 170, Vyjadrením žalovaného na č.l. 179-181, Vyjadrením žalobkyne na č.l. 210-215, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 216-220, Rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky na č.l. 221-227, Nájomnou zmluvou na č.l. 228-231, Dodatkom č. 1 na č.l. 232-234, Zmluvou č. 3/2011 na č.l. 235-236, Zmluvou č. 3/2012 na č.l. 237-238, Zmluvou č. 19/2016 na č.l. 239-240, Zmluvou o nájme pozemku č. 25/2009 na č.l. 241-242, Zmluvou č. 12/2016 na č.l. 243-244, Zámerom mesta Prešov na č.l. 245, Vyjadrením žalovaného na č.l. 259-260, Vyjadrením žalobcu na č.l. 262-269, Rozsudkom Najvyššieho súdu na č.l. 271-276, Rozsudkom Okresného súdu Košice I na č.l. 277-279, Notárskou zápisnicou na č.l. 280, Rozsudkom Najvyššieho súdu na č.l. 281-286, Uznesením Okresného súdu v Prešove na č.l. 287-288, Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa na č.l. 289-293, Rozsudkom Okresného súdu Košice I na č.l. 294-296, Rozsudkom Okresného súdu Košice I na č.l. 297-298, Rozsudkom Okresného súdu Košice I na č.l. 299-300, Výpisom z obchodného registra na č.l. 301-303, Výpisom z Obchodného registra na č.l. 304, Osvedčením o dedičstve na č.l. 305-307, Rozhodnutím Okresného súdu Košice I na č.l. 308-311, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 312-314, Rozhodnutím Štátneho notárstva na č.l. 315, Nálezom Ústavného súdu na č.l. 316-331, Zmluvou o nájme na č.l. 333, Zmluvou o prenájme nehnuteľností na č.l. 334, Listom reštitúcie o navrátenie vlastníctva pozemku na č.l. 335-336, Listom reštitučný nárok naListom uplatnenia reštitučného nároku... listom Žiadosť o vrátenie časti pozemku nárok na peňažnú náhradu - predloženie na č.l. 337, listom na č.l. 338, Dodacím listom na č.l. 339, Zmluvou o nájme nehnuteľnosti na č.l. 340, listom Uplatnenie reštitučného nároku oznámenie na č.l. 341, listom Žiadosť o vrátenie časti pozemku na č.l. 342, Zmluvou o nájme poľnohospodárskej pôdy na č.l. 343, Kúpnu Zmluvou na č.l. 344, Notárskou zápisnicou na č.l. 345, Zmluvou o prenájme nehnuteľnosti na č.l. 346, listinou na č.l. 347, rozhodnutím na č.l.348, rozhodnutím na č.l. 349, Listom zaslanie znaleckého posudku na č.l. 536-537, znaleckými posudkami a to Znaleckým posudkom č. 34 na č.l. 40-80, Znaleckým posudkom č. 17 na č.l. 81-131, Znaleckým posudkom č. 1/2017 na č.l. 182-198, Znaleckým posudkom č. 149/2017 na č.l. 199-207, Znaleckým posudkom č.7 na č.l. 538-606 a zistil tento skutkový stav:

7. Z LV č. XXXXX vyplýva, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti parc. KN-E č. XXX/X - orná pôda o výmere 299 m², kat. úz. E., v podiele 1/1

8. Z LV č. XXXXX vyplýva, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou parc. D. F. XXX - orná pôda o výmere 235 m², kat. úz. E., vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 2/4.

9. Z LV č. XXX vyplýva, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľnosti parc. D. F. XXX - orná pôda o výmere 188 m², kat. úz. C., v podiele 1/1.

10. Z LV č. XXXX vyplýva, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou parc. D. F. XXX/X - vodné plochy o výmere 33 m², kat. úz. C., vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1.

11. Z predloženého rozsudku č.k. 12C/79/2011 - 326 vyplýva, že žalovaný bol zaviazaný zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu bezdôvodné obohatenie vo výške 2.040,10 eura s príslušenstvom za užívanie pozemkov parcela č. XXX/X – orná pôda o výmere 299 m² a parcely č. XXX – orná pôda o výmere 235 m², v podiele 2/4.

12. Z predloženého rozsudku č.k. 36C/45/2008 - 266 vyplýva, že žalovaný bol zaviazaný zaplatiť právnomu predchodcovi žalobkyne bezdôvodné obohatenie vo výške 1.549,85 eura s príslušenstvom za užívanie pozemkov parcela č. XXX – orná pôda o výmere 165 m² za obdobie od 1.1.2006 do 16.01.2014.

13. Z rozhodnutia Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor, č. vkladu V 4310/2015 je zrejmé, že žalobca daroval B. C. okrem iných nehnuteľnosti aj parc. D. F. XXX/X, kat. úz. E. a parc. D. F. XXX, kat. úz. E., v podiele 2/4, parc. D. – K. F. XXX. Vklad bol povolený dňa 11.8.2015 a týmto dňom nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť.

14. Podľa znaleckého posudku č. 34, vypracovaného Technickou univerzitou v Košiciach, znalecký ústav stanovil všeobecnú hodnotu nájmu pozemkov v roku 2014 vo výške 10,868 eura/m², v roku 2015 vo výške 10,857 eura/m² a v roku 2016 vo výške 10,825 eura/m².

15. Žalobca predložil súdu znalecký posudok č. 7, vypracovaný znalcom Ing. Emilom Oetterom, CSc., ktorý stanovil hodnotu nájmu parc. č. XXX/X L. F. XXX za rok 2015 vo výške 9,04 eura/m², za rok 2016 vo výške 9,01 eura/m², za rok 2017 vo výške 8,96 eura/m². Za parc. XXX L. F. XXX/X za rok 2015 vo výške 9,15 eura/m², za rok 2016 vo výške 9,12 eura/m² a za rok 2017 vo výške 9,07 eura/m².

16. Podľa znaleckého posudku č. 149/2017 zo dňa 4.10.2017, vypracovaný znalcom Ing. Jánom Moravským, na stanovenie všeobecnej hodnoty a nájmu pozemkov – okrem iných aj parcela KN E č. 268, bola na základe porovnávacej metódy stanovená hodnota nájmu za rok vo výške 3,87 eura/m²/rok.

17. Podľa znaleckého posudku č. 1/2017 zo dňa 18.1.2016, vypracovaný znalcom Ing. Dušanom Sarkom, CSc., na stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX – pozemok parcely registra K. F. XXX/XXX - orná pôda o výmere 1 296 m² v katastrálnom území E., bola na základe porovnávacej metódy stanovená priemerná nájomná hodnota za roky 2014 a 2015 vo výške 4,28 eura/m².

18. Zistený skutkový stav súd právne posúdil.

19. Podľa § 451 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná

23. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností parc. D. F. XXX/X, kat. úz. E. o výmere 299 m², parc. D. F. XXX, kat. úz. E. o výmere 117,5 m² za obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane) a parc. D. – K. F. XXX o výmere 188 m², parc. D. F. XXX/X o výmere 16,50 m² za obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane). Medzi stranami nebolo sporné, že na nehnuteľnostiach parc. D. F. XXX/X, kat. úz. E. o výmere 299 m², parc. D. F. XXX, kat. úz. E. o výmere 117,5 m² sa nachádza koryto rieky Sekčov, ktoré je v zmysle rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Prešove, odbor kvality životného prostredia, č. 2012/7520-3617/BE z 10.05.2012, umelým korytom. Správcom umelého koryta rieky Sekčov je žalovaný. Taktiež nebolo sporné, že na parc. D. F. XXX sa nachádza koryto toku Delňa, ktoré je v zmysle rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Prešove č. j. 1/2011/01250-007/VK z 19.10.2011, umelým vodným tokom a na parc. D. F. XXX/X sa nachádza koryto toku Delňa, ktoré je v zmysle rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odbor starostlivosti o životné prostredie, č. OU-PO-OSZP3-2016/019926-07/UM zo 04.07.2016, upraveným vodným tokom. Správcom umelého vodného toku Delňa je žalovaný. Nakoľko žalovaný vyššie uvedené pozemky žalobkyne užíva bez právneho dôvodu - bez toho, aby mal so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje.

24. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia tak žalobca v konaní predložil znalecký posudok vypracovaný Technickou univerzitou v Košiciach. Znalecký ústav stanovil všeobecnú hodnotu nájmu pozemkov porovnávacou metódou za rok 2015 vo výške 10,857 eura/m² a za roku 2016 vo výške 10,825 eura/m². Taktiež predložil znalecký posudok č. 7, vypracovaný znalcom Ing. Emilom Oetterom, CSc., ktorý stanovil hodnotu nájmu parc. č. XXX/X L. F. XXX za rok 2015 vo výške 9,04 eura/m², za rok 2016 vo výške 9,01 eura/m², za rok 2017 vo výške 8,96 eura/m². Za parc. XXX L. F. XXX/X za rok 2015 vo výške 9,15 eura/m², za rok 2016 vo výške 9,12 eura/m² a za rok 2017 vo výške 9,07 eura/m². Žalovaný predložil znalecké posudky č. 1/2017 zo dňa 18.1.2016, vypracovaný znalcom Ing. Dušanom Sarkom, CSc., kde bola na základe porovnávacjej metódy stanovená priemerná nájomná hodnota za roky 2014 a 2015 vo výške 4,28 eura/m². Taktiež predložil znalecký posudok č. 149/2017 zo dňa 4.10.2017, vypracovaný znalcom Ing. Jánom Moravským, na stanovenie všeobecnej hodnoty a nájmu pozemkov – okrem iných aj parcely D. K. F. XXX, kde bola na základe porovnávacjej metódy stanovená hodnota nájmu za rok 2017 vo výške 3,87 eura/m².

25. Súd po preskúmaní vyššie uvedených posudkov a nájomných zmlúv vychádzal z hodnoty nájmu 4,285 eura/m² za roky 2015 a 2016 a za rok 2017 vo výške 3,87 eura/m², keďže v tejto časti bolo výška nájmu a teda aj bezdôvodného obohatenia medzi stranami nesporná. Súd má za to, že v prevyšujúcej časti žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno. Pokiaľ ide o znalecký posudok vypracovaný Technickou univerzitou v Košiciach tak tento je podľa názoru súdu neobjektívny. Znalecký ústav pri jeho vypracovaní vychádzal iba zo zmlúv predložených žalobkyňou. Pri vypracovaní znaleckého posudku si mal znalecký ústav zabezpečiť potrebné materiály aj vlastným úsilím z dostupných zdrojov a nie len od objednávateľa. Je nepochybné, že ak by znalecký ústav vychádzal napríklad aj z nájomných zmlúv, ktoré sú zverejnené v centrálnom registri zmlúv, ktoré žalovaný v priebehu rokov 2013 - 2016 uzatvoril, kde sa cena nájmu pohybuje v rozmedzí od 0,40 eura/m²/rok až po 1,008 eura/m²/rok, tak by výsledná suma bola nižšia. Vyššie uvedené sa vzťahuje aj na znalecký posudok č. 7, vypracovaný znalcom Ing. Emilom Oetterom, CSc.. Navyše pozemky, ktoré boli znalcami porovnávané majú charakter prevažne zastavaných plôch, na ktorých sa nachádzajú diaľničné privádzače, parkovacie plochy, cesty resp. pozemky pod križovatkami, zariadenia komunikačnej siete, pričom využitie a hodnota týchto pozemkov je nepochybne vyššia ako využitie a hodnota pozemkov, na ktorých sa nachádza vodná stavba (umelé koryto). Ak by však aj táto stavba neexistovala, stále sa bude na týchto pozemkoch nachádzať vodný tok, čo má nepochybne vplyv na stanovenie hodnoty pozemku a možnosti jeho využitia. Nakoniec je potrebné dodať, že právnenému predchodcovi žalobkyne bolo za obdobie od 06.03.2013 do 04.02.2014 právoplatne priznané bezdôvodné obohatenie za užívanie sporných nehnuteľností vo výške 1,24 eura/m² za rok, pričom táto suma je zjavne nižšia ako v žalobkyňou predložených znaleckých posudkoch.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vychádza z hodnoty nájmu z hodnoty nájmu 4,285 eura/m² za roky 2015 a 2016 a za rok 2017 vo výške 3,87 eura/m², a preto pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného

obohatenia za užívanie nehnuteľností parc. D. F. XXX/X, kat. úz. E. o výmere 299 m², parc. D. F. XXX, kat. úz. E. o výmere 117,5 m², spolu 416,5 m² za obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane), t.j. za 731 dní, súd priznal žalobcovi nárok vo výške 3.469,16 eura a parc. XXX o výmere 188 m² a č. XXX/X o výmere 16,50 m² za obdobie od 11.08.2015 (vrátane) do 10.08.2017 (vrátane), t.j. 731 dní, nárok vo výške 1.833,33 eura, spolu 5.302,49 eura. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5302,49 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

27. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie žaloby žalovanému, a preto sa nasledujúci deň dostal žalovaný do omeškania. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.302,49 eura od 10.10.2017 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa bola úspešná v časti zaplatenia sumy 5.302,49 eura zo sumy 13.429,01 eura, t.j. v rozsahu 39,49% a žalovaný vo zvyšných 60,51%. Úspech žalovaného, ktorý prevyšuje úspech žalobkyne, je 21,02%. Súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,02%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalobkyňou tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplývala.

29. Žalovaný v konaní namietal aktívnu a pasívnu vecnú legitímáciu strán. K tomu súd uvádza, že súdy sa už v konaní 12C/79/2011 a 36C/45/2008 zaoberali aktívnou a pasívnou vecnou legitímáciou právneho predchodcu žalobkyne a žalovaného, kde zhodne dospeli k záveru o ich vecnej legitímácii, keďže žalobám čiastočne vyhovel a rozsudky nadobudli právoplatnosť. Ak by súd opätovne preskúmaval ich vecnú legitímáciu, o ktorej už bolo rozhodnuté, bola by popretá zásada právnej istoty ako súčasť práva na spravodlivý proces.

30. Navyše pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu, tak podľa nálezu Ústavného súdu ČR zo dňa 1. 2. 2006 sp. zn. I. ÚS 84/05: „Právni názor, že ústavní predpis sám o sobe vede k zániku (potlačení) vlastníckeho práva, je neudržiteľný, a to dokonca i ve svetle právniho režimu totalitního státu z doby před rokem 1989. Ústavní predpis sám o sobe není s to zasáhnout do konkrétních individuálních vlastnických vztahů, ale jako takový představuje toliko (ústavní) podklad pro následné rozhodnutí (ať již soudní, správní či jiné), jímž by v intencích prováděcího zákona vlastnické vztahy mohly být změněny (viz náleží Ústavního soudu ze dne 18. května 2000, sp. zn. III. ÚS 307/99). Ústavní predpis sám o sobe není s to zasáhnout do konkrétních individuálních vlastnických vztahů, ale jako takový představuje toliko (ústavní) podklad pro následné (správní) rozhodnutí, jímž by v intencích prováděcího zákona vlastnické vztahy k následně zavodněným pozemkům jako individuálním správním aktem mohly být změněny.“ Ak je teda právne neudržateľné, aby ústavný zákon privodil zánik vlastníckeho práva, o to viac samotný zákon nemôže spôsobiť zánik vlastníckeho práva.

31. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 05.04.2018, sp. zn. 9 C 37/2016, ktorý uviedol: „Pre úplnosť sa súd vyjadrí ešte k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného, ktorá je daná. Podľa § 6 ods.2 zákona o štátnom podniku č. 111/1990 Zb. - Podnik koná v mene vlastníka majetku, ktorý spravuje podľa odseku 1, v konaní pred súdom a orgánmi verejnej správy; obdobne je oprávnený konať v mene štátu vo veciach, ak vlastnícke právo štátu je sporné. Otázka postavenia štátneho podniku v súdnom konaní bola riešená k dôvodovej správe k novele O.s.p. č. 273/2007 Z.z. - Od konania v mene štátu niektorou zložkou štátu na súde podľa § 21 ods. 1 treba odlišovať stav, keď nie štát, ale priamo zložka podľa osobitného predpisu je účastníkom konania. V uvedených prípadoch bude vecne legitimovanou osobou a účastníkom konania samotná zložka štátu. Označenie štátu popri zložke štátu v týchto prípadoch (napríklad SR - štátny podnik) je nadbytočné. V praxi takto napríklad pretrváva nejednotnosť označovania štátneho podniku. Podľa § 6 ods. 1 zákona 111/1990 Zb. o štátnom podniku "veci, s ktorými podnik hospodári sú v štátnom vlastníctve." To mnohokrát evokuje v účastníkoch konania uvádzať pri označovaní štátneho podniku aj štát, napríklad "SR - LESY Slovenskej republiky, štátny podnik." To však je nadbytočné, pretože podľa

§ 5 ods. 1 zákona o štátnom podniku "podnik je právnickou osobou; vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov." Tu je vidno rozdiel oproti správe majetku štátu, kedy správca vykonáva právne úkony v mene štátu." Súd sa s týmto v celom rozsahu stotožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).